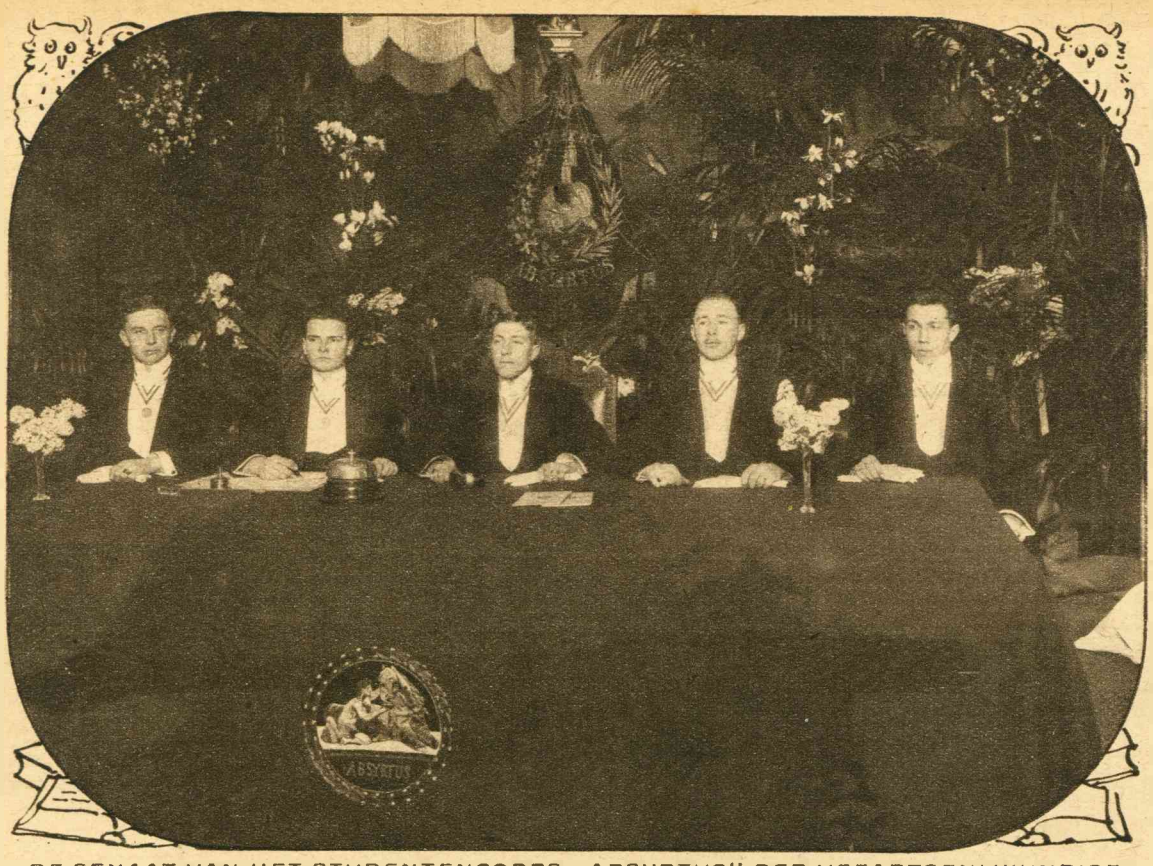
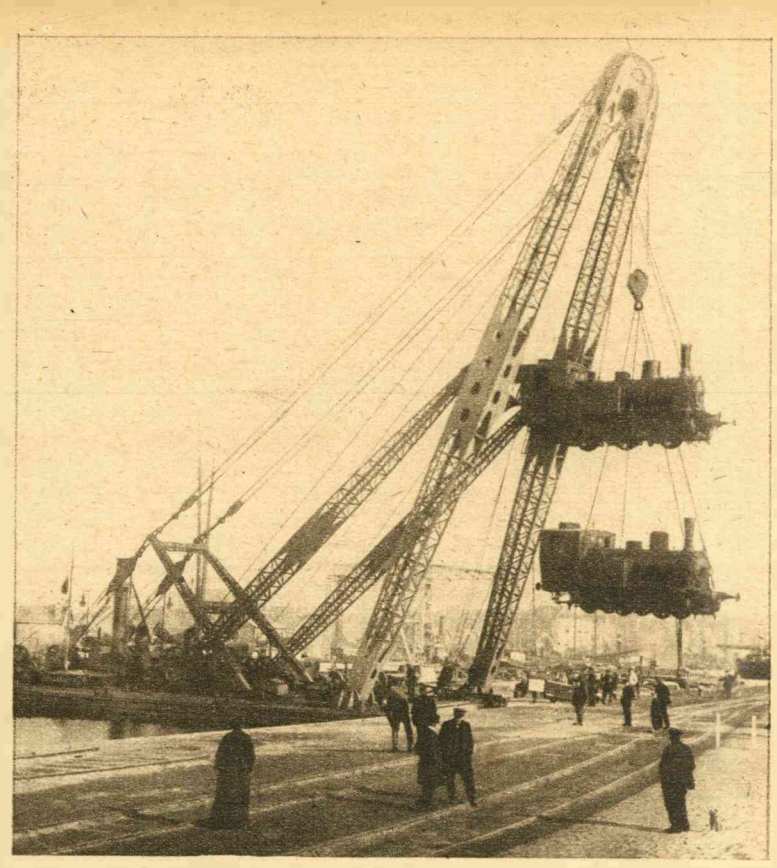

DE SENAAT VAN HET STUDENTENCORPS „ABSYRTUS" DER VEEARTSENIJKUNDIGE HOOGESCHOOL TE UTRECHT.
Van links naar rechts: J. Vierzen, ass. I., S. Bakker, ab-actis, M. Karsemeyer, rector, J. Anema, quaestor, H. W. Dingemans Wierts, ass. II. (Zie ook de voorpagina.)

EEN GROOTSCH KARWEI.
Te Terneuzen had deze week een vervoer plaats, dat zeer de aandacht trok. Het betrof n.l. 2 locomotieven, door een Nederlandsche firma aangekocht van de Mij. Mechelen-Terneuzen. Het vervoer had plaats met een drijvenden bok. Om de locomotieven, werden zware staaldraden geslagen, waarna ze van de rails werden gelicht. De bok met zijn zwevenden last van ongeveer 80 ton, werd door een sleepboot naar Vlissingen gesleept, waar de locomotieven weer op rails werden neergelaten, om verder naar hunne bestemming te worden getransporteerd.

Josine doorziet den waan, waarin ze leefde en denkt haar levensgeluk voorgoed verloren. Want de man, dien ze aanbad, dien zij groot en edelmoedig ziet, blijkt te zijn een mensch van zoo groote ijdelheid dat hij zelfs voor oneerlijkheid, voo ontrouw aan vriendschap niet terug schrok. Is een samenleving tusschen hen voor goed onmogelijk geworden? Het schijnt haar eerst zoo, doch haar liefde zegeviert over de teleurstelling en op de puinhoopen van hun ineengestort geluk wil zij trachten opnieuw te gaan bouwen.

De schrijfster legt in het begin sterk den nadruk op het Mijn en Dijn-motief; had zij dit nader uitgewerkt dan zou zij ongetwijfeld een harmonischer geheel hebben verkregen. Nu keerde zij zich halverwege naar het proces in Josine's innerlijk, dat daardoor niet sterk genoeg werd belicht.

Het stuk houdt aangenaam bezig, boeit door de, in de onderdeelen telkens weer treffend geuite, menschenkennis en door juistheid van levensbegrip, maar niet diep genoeg behandeld is het, om ons sterk te kunnen ontroeren en mevrouw Van Ammers' talent schijnt vooral te liggen in in het èven, ironisch, schertsend aanstippen van menschelijke zwakheden, in het, zonder overdrijving reproduceeren van kleine deugden en ondeugden, meer dan in het breed ontvouwen van een ernstig probleem, waarnaar zij blijkbaar toch wel gestréefd heeft.

De hartklop van dit stuk is niet machtig genoeg om den toeschouwer te vervoeren tot meer dan vriendelijke belangstelling en waardeering, maar die waardeering geeft hij dan ook gretig, bedenkend hoe schaarsch de oorspronkelijke tooneelstukken zijn, en hoe dit er in ieder geval een is van beschaving en geest. ASTER.

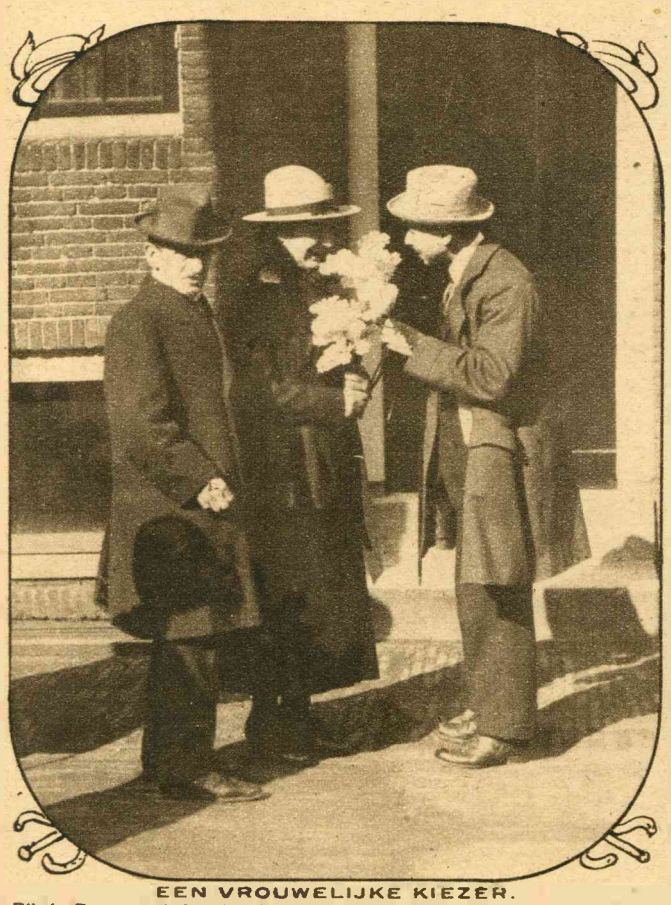
Mevrouw Jo van Ammers—Küller.

„MIJN EN DIJN".

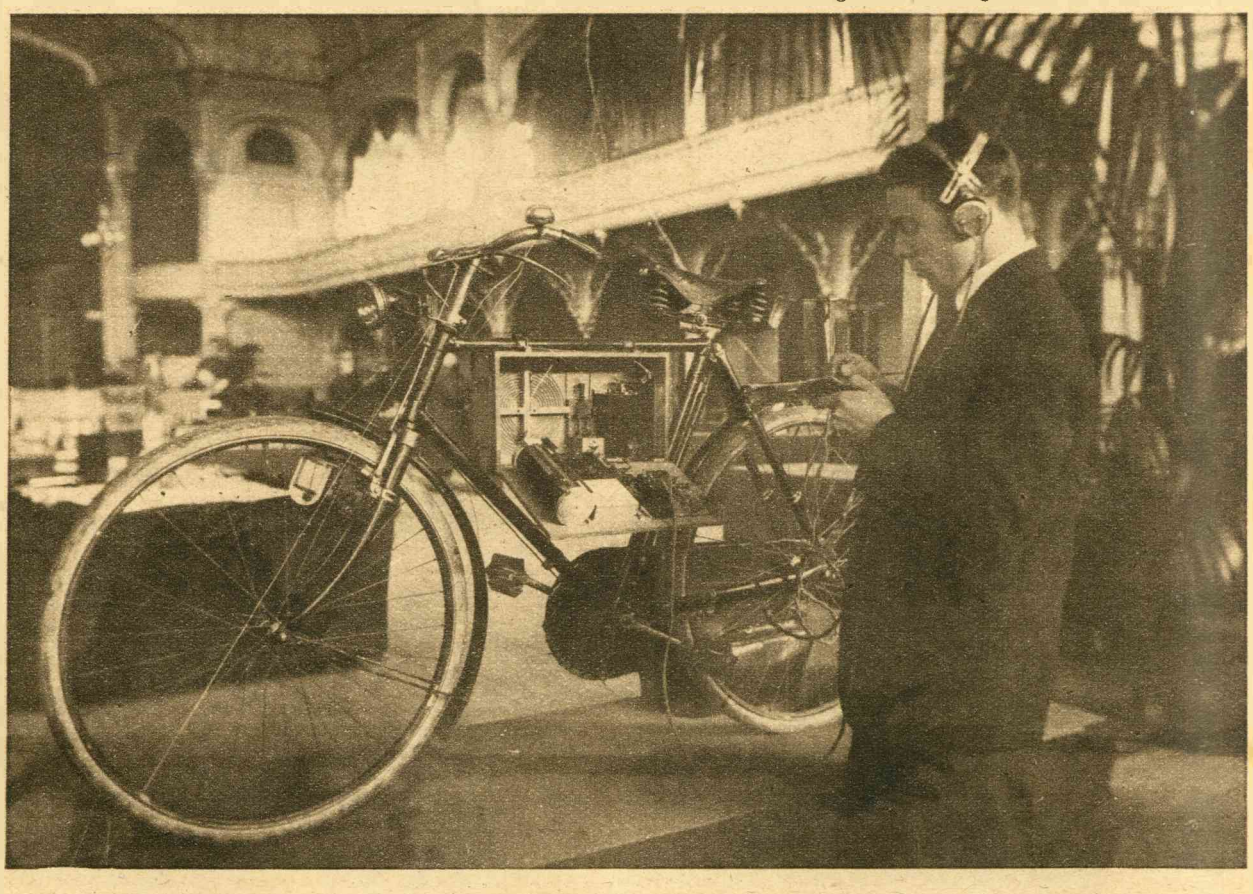
Mijn en Dijn", een aardige titel voor het vlotverloopend levendig geschreven tooneelstuk van mevrouw Jo van Ammers Küller dat de wel wat al te grootscheepschen ondertitel draagt: „Spel van Eerzucht en IJdelheid in een deftige Stad". Wie verwachten zou een beeld van maatschappelijke verhoudingen te zien te krijgen, komt bedrogen uit. Zeker, eerzuchtig is deze Hugo van Dam, maar zou hij dat niet overal geweest zijn, in een deftige stad zoo goed als in een niet-deftige?

Aan Nora, het kind-vrouwtje van Ibsen, doet Josine dikwijls denken; ook zij is niet veel meer dan een speelpop van haar man, een goed, lief kind, dat hij niet al te erg au sérieux nemen wil. En aardig is het gevonden, Josine te doen zeggen hoe zij, uit angst voor de hardheid in zijn oogen, de strengheid van zijn woorden, langzamerhand kwam tot liegen. Zij... van nature eerlijk, en daarbij... de vrouw van den man, die zulk een ontroerende congresrede hield over Mijn en Dijn, en die zich inspant om Jaap, het boefje, te maken tot een rechtschapen en betrouwbaar mensch.

Van zulke aardige trekjes zijn er in dit tooneelstuk vele; menige geestige vergelijking, menig fijn, litterair detail komt over het voetlicht. Hugo's broer, de kunstschilder, is de van te voren al aangewezen persoon om Josine de oogen te openen voor het comediespel van haar huwelijk en om haar eigenlijken aard aan haar zelf te ontdekken. Het gewone, menigmaal vertoonde conflict!

EEN VROUWELIJKE KIEZER.
Bij de Portugeesch Israelitische Gemeente te Amsterdam had de vorige week een verkiezing voor den kerkeraad plaats. Daar het vrouwenkiesrecht bij die gem. ingevoerd was, nam Mej. Cardozo als de eerste vrouwelijke kiezer aan de verkiezing deel. Zooals men op onze foto ziet, bood men haar een bouquet aan.

EEN BELANGRIJKE TENTOONSTELLING.
Door de Nederl. Ver. voor Radiotelegrafie werd in den Dierentuin te 's-Gravenhage, een tentoonstelling geopend. Op onze foto ziet men een zelfvervaardigd compleet sein- en ontvang-station aan een fiets. Het toestel dat over een langen afstand kan werken, is vervaardigd door den heer O. P. Koch.